

Projekt „5 minút radosti s Evangelii Gaudium“

Zuzana Ring v recenzii napísala :

Presne si pamätám, kedy si pápež František získal moje sympatie: bol to moment, keď po prvýkrát vystúpil ako novozvolený pápež, a sklonený požiadal ľudí zidených na Svätopeterskom námestí o modlitbu. Vtedy mi došlo, že toto bude iné kafé. Pápež, ktorý sa sklonil pred ľuďmi a týmto gestom vyjadril viac, než akýmikolvek slovami.

František je mužom dialógu a preto sa niet čo čudovať, že jeho prvé sólo dielo bolo v radoch veriacich očakávané. V Taliansku táto exhortácia (apoštolský list na povzbudenie) vyšla už 26.11.2013 a konečne ju po niekoľkých mesiacoch môžeme čítať aj v slovenčine. A číta sa skutočne veľmi dobre.

Prvá Františkova exhortácia nie je z kategórie nezrozumiteľných spleť cudzích slov. Je písaná ľahko a zrozumiteľne. Františkovsky.

Evangelii gaudium – o ohlasovaní evanjelia v súčasnom svete je rozdelená do piatich kapitol a venuje sa siedmim témam, v ktorých autor neobišiel problematiku reformy Cirkvi a jej misionárskeho poslania, niektoré pastoračné výzvy, homílie a prípravu na ne (aby kázne neboli obojstranným utrpením – pre poslucháčov aj pre kňazov), či zaradenie chudobných do spoločnosti.

Má v sebe pasáže oživené trefnými prirovnaniami, nad ktorými sa oplatí chvíľu postáť a pouvažovať. Tak napríklad: František hovorí o rozvíjajúcej sa psychológii hrobu, “ktorá krok za krokom premieňa kresťanov na múmie z múzea. Sklamaní realitou, Cirkvou a sebou samými, žijú v neustálom pokušení prepadnúť melancholickému smútku a beznádeji, ktorá sa zmocňuje ľudského srdca ako najúčinnjší elixír démona (83)”

Spojivom celej exhortácie je otázka pravej radosti a neustáleho boja o ňu. Táto radosť je v protiklade so zamračenou tvárou, pesimizmom a ustráchanou nedôverou, tak často prítomnou medzi veriacimi, ktorí by mali byť poznačení stretnutím so živým Kristom a nie frustráciou.

František vyzýva, aby Cirkev vyšla zo seba a Cirkev – to sme predsa my! Apeluje na kňazov, aby nesesedeli zatvorení na svojich farách, ale aby boli medzi svojimi farníkmi. Tiež si všíma prácu a pozíciu laikov v pastorácii. Pápež múdro rozlišuje vonkajšie od vnútorného, pretože ani horúčkovitá činnosť nemusí ešte znamenať srdce služobnosti. Pokiaľ slúžiacemu chýba primeraná motivácia a hlboký duchovný život, môže celá jeho činnosť vyústiť až do “pastoračnej apatie” (82).

Dvesto - stranový text je pretkaný úvahami o skutočnej evanjeliovej radosti a boju, ktorému sa potrebujeme naučiť čeliť. A o čo bojujeme? O radosť. Nedajme si ju vziať! Tiež o nádej. Nedajme si ju vziať! Až takto môžeme výjsť zo seba a ohlasovať Krista.

František sa svojim povzbudivým pápežským listom prihovára všetkým veriacim: kňazom, zasväteným, laikom a vyzýva nás, aby sme uchopili radosť zo života s Kristom do rúk a rozdávali ju ďalej. To je kerygma. To je ohlasovanie. Tak na čo ešte čakáme?

Plne sa s vnímaním a prežívaním autorky stotožňujem a zastávam názor, že exhortáciu Sv. otca Františka by si mal prečítať každý kresťan – katolík.

Preto prichádzam s nasledujúcou iniciatívou... **Projekt „5 minút radosti s Evangelii Gaudium“**

Exhortácia má 288 článkov. **5 minút radosti s Evangelii Gaudium znamená každý deň jeden článok na email.**

Od 17.11.2014 budem záujemcom o túto formu oboznámenia sa s exhortáciou denne zasielať na email jeden článok, a tak ďalej ďalších 287 dní...

Záujemcovia môže poslať kontaktný email s textom :

Mám záujem o 5 minút radosti s Evangelii Gaudium

na môj email : juraj@lexmann.sk

MUDr. Juraj Lexmann